

РЕШЕНИЕ

№ 20478

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2864** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Фактори“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез адв. Й., срещу Решение № 266/20.01.2025 г., постановено по НАХД № 20241110216627/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 3-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-185 от 19.09.2024 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. /пет хиляди лева/ на основание чл. 116, ал. 1, т. 3, предл. първо от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ за нарушение на чл. 72, ал. 2 от ЗМИП.

С касационната жалба се иска отмяна на атакуваното решение, като неправилно и незаконосъобразно. Оспорват се като неправилни изводите на СРС за съставянето на АУАН в срока по чл. 34 ЗАНН, с доводи, че КФН е имала възможност чрез LEI кодове - временни кодове на клиентите на дружеството, посочени в отчета му по чл. 26 от Регламент (ЕС) 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 г., да идентифицира наименованията на клиентите на инвестиционния посредник съдържащ се в Детайлна информация по отчет, подаден чрез системата по чл. 26 от МИФИР" с вх. № 10-02-IF-47516/03.07.2023 г., на която дата и нарушителят - дружеството касатор, следвало да се счита за открит. Сочи, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна решението на СРС и отмяна на НП. Претендира присъждане на адвокатско

възнаграждение пред СРС и настоящата инстанция съобразно представен списък.

В съдебно заседание, касаторът чрез адв. Й. поддържа изцяло касационната жалба, като иска от съда да уважи същата и постанови отмяна на НП, претендира разноси по представен списък.

Ответникът по касационната жалба - заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, редовно призован, чрез юрк. Л. оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Представя подробни писмени бележки. Претендира присъждане на юрк. възнаграждение. Моли при постановяване на решението да се съобрази решение от 2024 г. по дело С-438/22 на СЕС.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор В., счита касационната жалба за неоснователна, представи заключение, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил следното от фактическа страна:

„Фактори“ АД е вписан като инвестиционен посредник и има качеството на задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 8 от ЗМИП. В отговор на искания за представяне на доказателства и проведени срещи с органи в КФН, преглед на представената документация, които действия са подробно обсъдени в мотивите на съдебното решение, проверяващите приели, че дружеството е било задължено да уведоми Дирекция „Финансово разузнаване“ (ФР) на ДАНС за съмнение за изпиране на пари при поредицата от сделки с 6850 броя акции от капитала на NVIDIA С. от емисия ISIN US67066G1040, при които „Сейнт Гейбриъл Ресорт“ ЕООД генерирал нетна печалба 3 488 461,42лв. за сметка на „Терезин Хаусвервалтунг“ ЕООД, незабавно след извършването им. На 03.07.2023 г., в резултат на бездействието си посредникът нарушил чл. 72, ал. 2 ЗПИП, за което бил съставен АУАН на дата 27.03.2024 г., а въз основа на него и при идентично възпроизведена фактическа обстановка, било издадено и оспореното пред СРС НП, с което за нарушение на посочената разпоредба на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗМИП на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв.

СРС по подробно изложени мотиви е приел спазване на срока по чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН при издаването на АУАН и НП, в това число за издаването на АУАН е изложил съображения, че нарушителят се счита за открит при приключване на проверката на 27.03.2024 г. АУАН е издаден в законоустановения 6-месечен срок, а датата на представянето на отчета по чл. 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 г. нямал отношение към установяване на нарушението и нарушителя, тъй като се касаело за различно задължение от процесното по чл. 72, ал. 2 ЗМИП, като нарушението е извършено на 03.07.2023 г. Прието е, също, че описаното в АУАН и НП от фактическа страна е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба. Съдът е обсъдил задължението по ал. 1 на чл. 72 ЗМИП, както и на ал. 2 от същата разпоредба - за незабавно уведомяване на ДФР на ДАНС след сделката.

СРС е обсъдил подробно и възраженията, направени с жалбата пред касационната инстанция – доводът, че не е осъществен състава на нарушението, тъй като не се е породило съмнение от страна на инвестиционния посредник, като е посочил, че именно в това се състои нарушението,

че е трябвало да се породии такова съмнение, въз основа на критерии, заложенни във Вътрешните правила на посредника. Също съдът е обсъдил възражението за подаване на отчета по чл. 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 и отхвърлил същото, като неизпълнение на задължението по чл. 72, ал. 2 ЗМИП, тъй като както обемът от информация, така и органът до който се подавало уведомлението са различни. По подробно изложени съображения, СРС е приел и правилно приложение на санкционната норма, достигнал е и до извод за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. По тези съображения СРС е потвърдил НП.

След като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

СРС е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Обосновани са изводите на СРС, че описаното в АУАН и НП от фактическа страна е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба - чл. 72, ал. 2 ЗМИП, съответно при правилно приложение на относимата за нарушението санкционна норма - чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗМИП, законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на „Фактори“ АД, като е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. Правилно е и приетото, че отговорността на дружеството е обективна и безвиновна и за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на съда. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Решаващите правни съображения за неоснователност на жалбата срещу НП се споделят от касационната инстанция, като препраща към същите, на основание чл. 221, ал. 2 АПК. Правилно е изводът на СРС, че НП следва да бъде потвърдено, тъй като действително е нарушен чл. 72, ал. 2 ЗМИП по отношение на конкретните сделки на 03.07.2023 г., за нарушението е приложена предвидената в закона санкция в минимален размер - 5000 лв. на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от същия закон. Споделят се мотивите на СРС за неприложимост на чл. 28 ЗАНН, необоснован е и доводът на касатора, че не са взети предвид всички изисквания при налагането на санкцията.

Не се споделят доводите на касатора, че следва да бъде установен субективен елемент за да бъде съставомерно нарушението по чл. 72, ал. 2 ЗМИП. Както правилно е посочено в мотивите на СРС именно в липсата на такъв елемент се изразява процесното нарушение. Също не се споделят оплакванията за нарушение на чл. 34, ал. 2 ЗАНН, относно срока за съставянето на АУАН, а както правилно е посочил СРС в мотивите на решението, касае се за уведомяване на два различни органа, отчетът по чл. 26 от Регламента има различно съдържание.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, съдебното решение следва да бъде оставено в сила, не се установяват касационни основания по чл. 348 НПК за отмяната му, както и такива, за които касационната инстанция следи служебно.

При този изход на делото, искането на ответника за присъждането на юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде разгледано. На основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждението съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал. 5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Водим от горното Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 266/20.01.2025 г., постановено по НАХД № 20241110216627/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 3-ти състав.

ОСЪЖДА „Фактори“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати по бюджета на Комисията за финансов надзор сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.